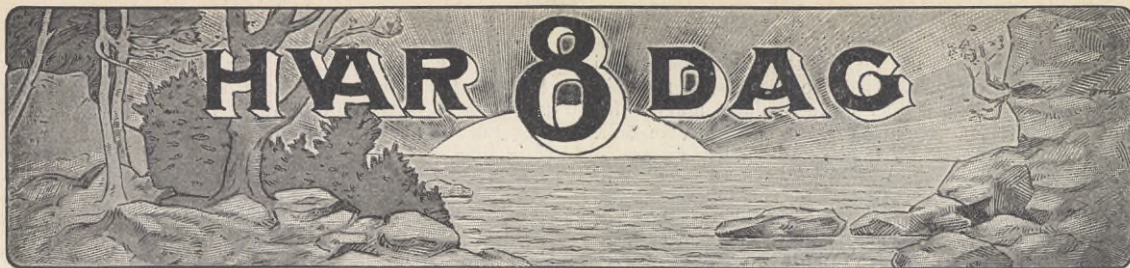

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

4:de årg.

Den 23 Augusti 1903.

N:o 47

Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: *Ferdinand Boberg* (med 1 porträtt). *En Vasaprinessa* (med 1 porträtt). *Bilder från gamla och nya posthusen i Stockholm, I.* (med 4 illustr.). *Skandinaviska Tandläkareföreningen* (med 1 illustr.). *Två sannfärdiga spökhistorier.* För HVAR 8 DAG af H. G. Wijk. *Den Nordenskjöldska undsättningsexpeditionen* (med 2 illustr.). *Nordiska vattenidrottsfesten* (med 15 illustr.). »*China slott*» i Drottningholmsparken (med 2 illustr.). *Internationella geodetiska kongressens utflykt till Hven* (med 1 illustr.). *Inviqning af Gotlands nations fana* (med 2 illustr.). *Järnvägskatastrofen i Paris* (med 2 illustr.). *Heidelberg-Universitetets 100 års jubileum 5—8 augusti* (med 1 illustr.). *Humbert-Processen* (med 1 illustr.). *Veckans porträttgalleri* (med 26 porträtt). *De danska prinsarnes besök i Hernösand* (med 1 illustr.). *Fryksdalsdansernas upptecknare* (med 2 illustr.).

BONNIERS TRYCKERI AKTIEBOLAG. GÖTEBORG. 1903.

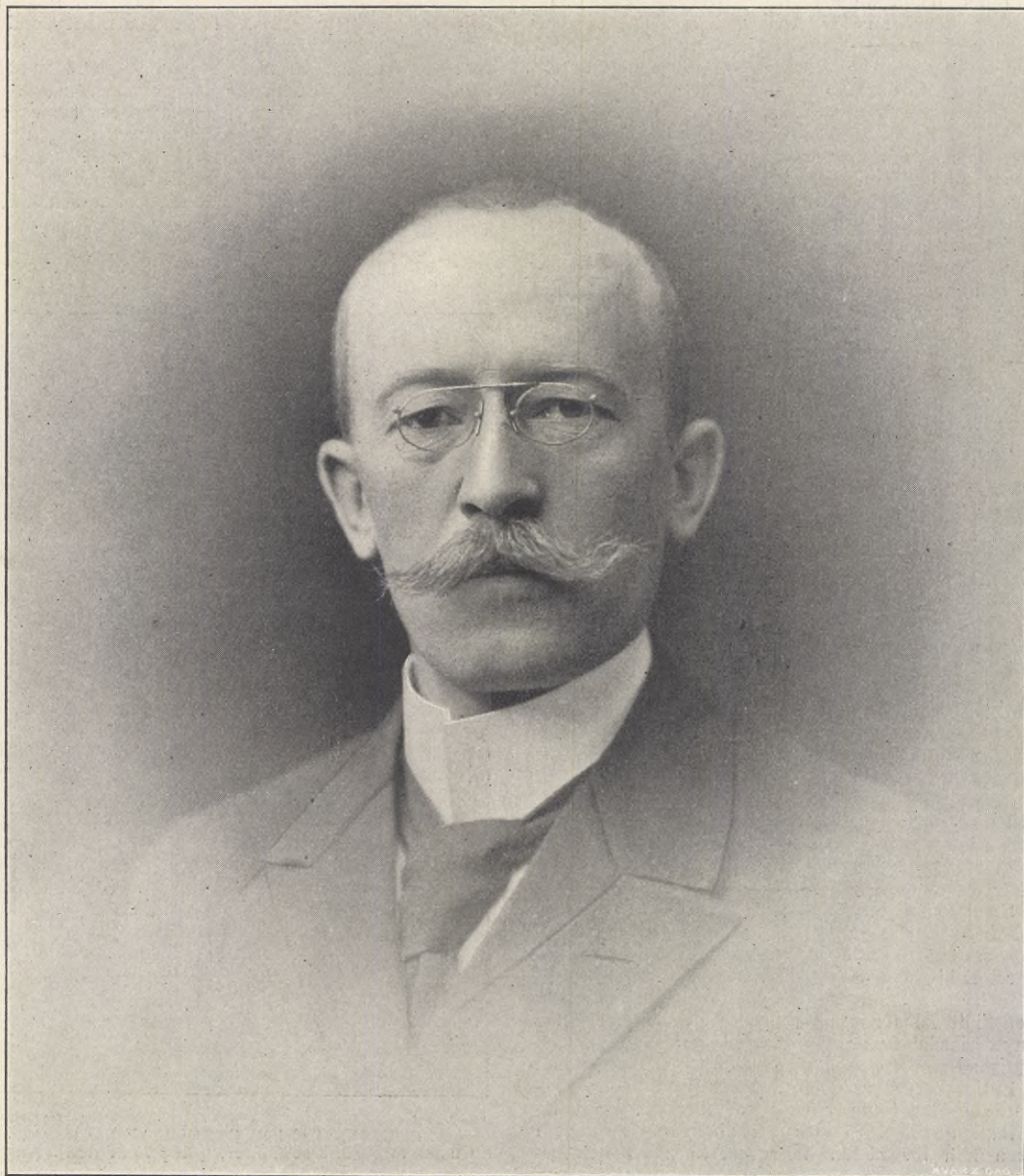

Foto. Hamnqvist, Stockholm.

Kittö: Kem. A.-B. Bengt Sjöförsparre Stålm—Gbg

ARKITEKTEN FERDINAND BOBERG.

Såsom framgår af en artikel å annat ställe i detta nummer kommer i nästa vecka ett stort nordiskt postmannamöte att hållas i Stockholm. Platsen för mötesförhandlingarne blir det nya, ännu icke fullt färdiga posthuset vid Vasagatan — och vi pryda i dag HVAR 8 DAGS första sida med bilden af den arkitekt, hr FERDINAND BOBERG, som uppgett ritningarne till den nya, storartade postbyggnaden.

»Under den senaste tiden har byggnadskonsten i Sverige — skrifver Nordensvan i sin »Svensk konst» — utvecklats sig på ett sätt, som ställer arkitekternas verksamhet fullt i jämnhöjd med, om ej — hvad tanke och konsekvens och lifaktighet vidkommer — öfver arbetet inom andra konstgrenar. Studierna äro allvarliga och omfattande, sträfvan det energiskt och ungdomligt liffullt. — Det nya släktets sträfvan riktar sig märkbart till en personligt fri uppfattning och behandling af stilarne. Man begagnar sig af dem på ett tämligen fritt sätt och lämpar fyndigt gamla stilar efter moderna behov.»

»Framst bland de arkitekter, som, låt vara med en tydlig beundran för Amerikas arkitektur, söka efter nya former — säger i sin tur hr Carl G. Laurin i sin »Konsthistoria» på tal om den svenska arkitekturen i nuvarande tid — står Ferdinand Boberg. På utställningen 1897 väckte hans hvita konsthall med sin originella dekorerings, sin loggia och sitt inre med imponerande genomblickar under de rena hvalfven allmän beundran. Lika vackert och lyckligtvis af ett varaktigare material är hans elektricitetsverk, 1892. Portalen mot Regeringsgatan visar i sin ornamentik af trädar och glödlampor, huggna i de väldiga kalkstensblocken, på byggnadens ändamål, och hvarje detalj i byggnaden tyder på, att här är en plats för alstring af en väldig naturkraft, en fästningslik borg, där blixlar äro bundna af människans snille, färdiga att utsändas på hennes bud. Bobergs energiska verksamhet att äfven åt fabriksbyggnader gifva en ur skönhets synpunkt tilltalande form har varit ett viktigt uppslag. Hans gasverk vid Värtan ger det intryck af massiv kraft, som så väl passar för en dylik byggnad. Boberg har förutsättningar för att kunna vara en modern arkitekt i bästa mening, med lefvande intresse och sympati för sin tid, för dess andliga och materiella utveckling och först och sist med en kraftig fordran på skönhet.»

*

Ja, Gustaf Ferdinand Boberg erkännes allmänt att vara den främste bland de yngre svenska arkitekterna! Född i Falun den 11 april 1860, genomgick han, efter förberedande studier vid Tekniska högskolan i Stockholm, konstakademiens arkitekturskola 1882—84 och eröfrade den k. medaljen. Han företog sedan i ett par års tid sin första studieresa utrikes, till Italien och Frankrike, hvilken följdes af flera andra, till många land i Europa och till Nordamerika. Trettio år gammal lämnade Boberg i Gälle brandstation ett betydande arbete, och härefter gjorde han sig 1892 och 1893 i hög grad bemärkt med de här ofvan nämnda Stockholms elektricitetsverk och Stockholms gasverks byggnader vid Värtan.

Boberg har vidare ritat Stockholms vattenlednings vattentorn vid Mosebacke, Munktells verkstäder i Eskilstuna, Skagershults kyrka. Jämte Wickman och Ringström utarbetade han på uppdrag af ett enskildt konsortium de originella ritningarne till ett nytt riksdagshus på Riddarholmen och äfven till ombyggnad af det gamla riksdagshuset. Det blef han och Lilljekvist, som fingo i uppdrag att efter prisbelönt skiss utarbeta ritningarne till den stora industrihallen vid 1897 års Stockholmsutställning, i hvilken han för rästen deltog på flera vis och ge-

nom sin konsthall gaf en särskild stämpel af skönhet. Det blef också Boberg förbehållet att efter utställningen ordna Djurgårdens entré.

För hela världen framträdde den djärfve och originelle arkitekten år 1900 å Parisexpositionen, där den svenska paviljongen var ett verk af hans ritstift. Mycket omtvistad blef denna byggnad, men i flera utländska facktidskrifter förklarades det, att Sveriges röda träbyggnad med dess oregelbundna form och dess prägel af landtlig fest var den mest ursprungliga byggnaden af alla. Och syntes, gjorde den!

Bland Bobergs senaste arbeten erinra vi om Carlbergska huset, där Svenska akademien har sitt Nobelbibliotek, vid Norra bantorget i Stockholm, och om den stora byggnad, som kommit till stånd å platsen för Bondeska palatset vid Strömmen.

HVAR 8 DAG har förut visat båda dessa byggnader i bild. Carlbergska huset är väl typiskt för Bobergs konst, hvilken gärna rör sig med medeltida motiv, behandlade på ett fritt, modernt och personligt sätt. Liket ett väldigt gammalt slott, å la Gripsholm, ligger det som en charmant fond till Vasagatan. Med afseende på det nya posthuset må det väl undras, huruvida icke arkitekten uppoffrat något af det praktiska för det estetiska skull. Genom de långt inskjutna fönstren tyckes till exempel icke mycket ljus kunna intränga.

Boberg har äfven haft tid att utföra ett stort antal etsningar samt ritningar till möbler och dylikt. Hans skapande kraft är ovanligt stor och mäktig.

EN VASAPRINSESSA.

Efter fotografi. Kliché: Bengt Sjöfversparre.
ENKEDROTNING CAROLA AF SACHSEN,
Gustaf IV Adolfs sondotter, fyllde 70 år den 5 Augusti.

BILDER FRÅN GAMLA OCH NYA POSTHUSEN I STOCKHOLM. I. APROPOS NORDISKA POSTTJÄNSTEMANNAMÖTET.

Efter fotografier af HVAR 8 DAGS Fotograf i Stockholm.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Stilm.—Gbg

NYA POSTHuset I STOCKHOLM VID VASAGATAN.

Den 26 innevarande augusti öppnas i Stockholm de svenska posttjänstemännens allmänna möte, och den 27 tager det nordiska posttjänstemannamötet, *det första i sitt slag*, sin början och varar i tre dagar. Denna postkongress har tillkommit på initiativ af de svenska posttjänstemännens förening och med understöd af resp. regeringar. De svenska deltagarnes antal beräknas till omkring 200, från Norge och Danmark väntas tillsammans omkring 100 deltagare och äfven en del finnar torde komma att infinna sig.

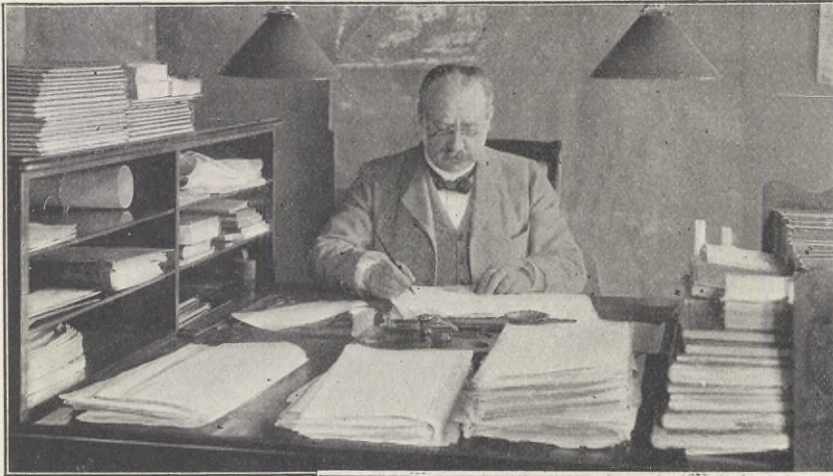
I förening med den nordiska postkongressen, hvilken ordf. blir generalpostdirektören von Krusenstjerna, hvilken för den skull hemkommer från sin semester, äger en postut-

ställning rum i det nya, ännu icke färdiga posthuset vid Vasagatan, där förhandlingarne äfven skola äga rum. Vi hoppas att i sinom tid kunna gifva några

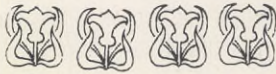
Kliché: Bengt Silfversparre.

GAMLA POSTHuset I STOCKHOLM VID RÖDBOTORGET.

BYRÅCHEFEN KOLMODIN
i sitt arbetsrum i gamla
posthuset.

bilder från kongressen,
men vilja redan nu visa
en serie sådana från det
gamla posthuset vid Röd-
botorget, hvarifrån post-
verket under loppet af detta
år flyttar till den nya af
arkitekt Boberg — se första
artikeln i veckans num-
mer! — utförda byggnaden
vid Vasagatan.

GENERALPOSTSTYRELSENS EXPEDITION i gamla posthuset.

Forts. nästa n.r.

Foto. Jonason, Göteborg.

SKANDINAVISKA TANDLÄKAREFORENINGEN

Kliché: Bengt Silfverparre.

har nyligen i Göteborg afhållit ett talrikt besökt möte, från hvilket vi återgifva ofvanstående förträffliga gruppbild. Vi namnteckna däribland: främsta raden sittande, från vänster, herrar *Aspelund* (H:fors), *Elander* (G:borg, sek.), *Weber* (H:fors, v. ordf.), *Förberg* (Stlm, v. ordf.), Prof. *Haderup* (K:hamn), *S. Bensow* (H:fors, hederspres.), *V. Bensow* (G:borg, ordf.), *Gormsen* (K:hamn, v. ordf.), *Smith Housken* (K:ania), *Laurén* (G:borg, skattm.). Bland öfriga deltagare nämna vi: *Christensen* (K:hamn 1), *Christiansen* (Drammen, 2) samt *Jessen* (Strassburg, 3).

TVÅ SANNFÄRDIGA SPÖKHISTORIER.

För HVAR 8 DAG af H. G. Wijk.

II. SPÖKERIET PÅ LISTON HALL I SUSSEX.

(SANN HÄNDELSE.)

London och isynnerhet dess omgifningar sägas öfverflöda på s. k. spökhus, vanligen gamla, halft förfallna Mansion Houses eller landtadelns nedärfda familjeresidenser, hvilka, på grund af vanrykte i spökerivägen, stå tomma och icke kunna uthyras. Frågan om att återställa dem till beboelighet genom att fördrifva de fridlösa andar, hvilka tagit dem i besittning, har länge dryftats och därigenom också framkallat män, hvilka, emot godt honorar, åtagit sig sådana uppdrag. I många fall hafva de också med vetenskapens tillhjälp lyckats däri. Ett sådant fall är det förevarande.

Bland sådana »andefördrifvare» var d:r James Dawson bemärkt. Han var en lång, mager, blek man med svart skägg och djupt liggande, själfulla ögon. Jag hade länge önskat att göra hans bekantskap, en önskan, som omsider blef uppfylld, därigenom att en gemensam vän föreställde mig för honom en afton på »Gaiety» teatern såsom en person i hög grad intresserad i studiet af occultism. Härvid betraktade mig d:r D. ett ögonblick med en skarp, oafvänd blick.

Efter operettens slut superade vi alla tre tillsammans under en animerad konversation utan att i minsta mån inkomma på det mystiska området.

Då vi togo afsked af hvarandra lämnade mig d:r D. sitt kort och bad mig besöka honom följande fredag klockan 11 f. m., något, som jag med glädje lofvade att ej underlåta.

På utsatt dag och timme stod jag öfver utanför hans hus, som låg i Bayswater. Sedan vi utbytt hälsningar och de vanliga stereotypa anmärkningarne om väder och vind voro undsingjorda, kastade han sig direkt in på skälet till sin anhållan om mitt besök.

»Dels på grund af mr Taylors yttrande till mig om eder, och dels af hvad jag under vår korta sammanvaro själf kunde sluta mig till från edert utseende och väsen i öfrigt, fick jag den idén, att ni kunde såsom medium vara mig till stor nytta vid ett förestående besök på Lord X:s gamla familjesäte Liston Hall. Detta ställe har en längre tid stått öde på grund af att rätt hemska och otroliga saker där försiggått — ett förhållande, som jag nu blifvit anmodad att utreda. Lord X. ärfde denna egendom vid en nära släktings död samt inflyttade dit snart därefter med sin familj. Vistelsen därstädes blef dock icke lång, enär hans förskrämda familj och tjänare måste fly huset endast efter en månads förlopp. Den stora gården skötes väl fortfarande som förut af underlydande, som bebo flyglarne, men själfva corps de logis står tomt.»

En stund förflöt under tystnad, hvarunder jag hoppades, att han ville närmare förklara sig; men då jag alltjämt förblef tyst, upptog han på nytt samtalstråden.

»Nå väl!» fortsatte han, »skulle ni rygga tillbaka för att i mitt sällskap tillbringa en natt därstädes?»

»Nej, ingalunda», svarade jag, »tvärtom, jag känner mig högst intresserad, ehuru jag ännu icke hört de närmare detaljerna, och skall skatta mig lycklig att i ett så upplyst och angenämt sällskap vinna all den erfarenhet i sådana saker, som kan erbjudas mig.»

»Godt, då är det afgjordt», återtog han. »Möt mig således nästa måndags eftermiddag klockan 3,5 vid Kings Cross stationen. Lord X. vill sedermera vara oss till mötes med sitt ekipage.»

Så skedde äfven, ty då vi från Kings Cross an-

ländt till Liston stationen stod Lord X. på perrongen och bjöd oss vara välkomna. Han var en äldre, gråhårig gentleman med ett distingueradt utseende.

»Välkomne, gentlemen!» började han. »Hoppas nu, att det sällskap, jag bjudit er på, icke må förefalla eder allt för besvärligt.»

»No fear!» svarade doktorn hurtigt och därmed begäfvö vi oss i väg.

Framkomna genom en lång, skuggrik allé, blickade jag upp och såg därvid framför mig en långsträckt, dystert byggnadskomplex i 1500-talets eller Tudors stil. Den låg inbäddad i en stor park med vördnadsvärda gamla bokar och ekar.

»Jaha, gentlemen, nu äro vi framme och nu få ni hålla till godo med hvad huset förmår», sade Lord X., i det han hoppade ur vagnen. Han ledsagade oss genom en ståtlig, gammalmodig förhall, behängd med jakttroféer och familjens olika vapensköldar till den långa, låga matsalen, hvarest blicken först stades på det stora ekbordet, som dignade under detta lifvets goda — såväl mat som dryck.

»Ja, nu se ni, hur jag sökt ordna för eder trefnad», sade lord X. »Edra bäddar finner ni i det där rummet till vänster. Själf måste jag återvända med taget, som afgår en halftimme härefter; men jag återser eder i morgon f. m. klockan 11. Innan jag dock lämnar er, skola vi tömma en bägere för gemensam välgång.»

Sagdt, och därmed slog han korken ur en af champagneflaskorna. Vi drucko honom till och följde honom därpå ut till vagnen samt såg det sista af honom i kröken af den långa allén.

Vi voro nu, som sagdt, lämnade åt oss själfva, och hvad kunde vi bättre göra, då vi voro hungliga som vargar, än att på det allvarligaste anfalla bordets läckerheter. Märkvärdigt nog talade vi alls icke om orsaken, hvarför vi kommit dit, ej heller gjordes någon anmärkning öfver att skenet från de två trearmade kandelabrarna så småningom, men dock märkbart, antog en grönaktig färgton — ja hela rummet skimrade snart i ett gröngult ljus.

Vi tände våra cigarrer. Jag satt kvar i den bekväma länstolen vid bordet i spänd afvaktan på order, under det att D. ställt sig vid den stora, öppna eldstaden med ryggen mot den flammande brasan. Samtalet ville af någon orsak icke riktigt komma igång. Jag för min del undrade öfver det besynnerliga i den gröna reflexen från ljusen och ville ej störa d:r D., som tycktes försjunket i djupt begrundande. Plötsligt såg jag honom resa sina händer och slå sig på hufvudet, liksom besvärad af en fluga, och samtidigt kände jag att något vidrörde mitt eget hufvud. Jag vände mig hastigt om, därvid jag hörde ett nervöst skratt från d:r D.

»Lys mig, mr W.», utropade han, »nu börjar det antagligen. Håll er till mig.»

Jag tog ett af ljusen ur en af kandelabrarna och gick fram till honom. Han tycktes ha fått fatt i något för mig osynligt, som vid skenet från ljuset visade sig vara några svarta hårstrån, så sträfvä som hästtagel, och hvilka hängde ned från en af lampetterna öfver eldstaden. Han ryckte ned dem, vindade dem i en slinga och stoppade dem i sin plånbok.

Det skulle han bestämt icke ha gjort, ty i och med detsamma slocknade ljusen, äfven det jag höll i handen, och luften i rummet tjocknade under en förfärlig stank. Jag trängdes och sköts baklänges — Gud vet hvar — under det att jag, oförmögen

till att yttra ett ord, slog våldsamt ikring mig. Nästan kväfd af den från alla sidor prässande luften, måste jag ha förlorat medvetandet.

Tidigt följande morgon vaknade jag upp och befann mig liggande på golvet i ett till matsalen gränsande rum. Efter att någorlunda ha klarat mina tankar, erinrade jag mig gårdagens händelser och den fasansfulla kvällen. Undrande hvar d:r Dawson kunde vara, steg jag upp och öppnade närmaste dörr. Den ledde till matsalen. Där tycktes allt vara i samma skick, som då vi lämnade bordet, med undantag af att ljusen voro nedbrända i stakarna och att ett haf af sol nu strömmade in genom de vidöppna glasörrarna till trädgården.

Som jag kände, att mina nerver voro i hög grad ansträngda, gick jag fram till bordet och störtade i mig ett stort glas whisky, hvarpå jag af alla krafter ropade på d:r D. Efter några minuter hörde jag steg på trädgårdstrappan och i dörröppningen visade sig d:r D., med ett förstördt utseende, blek som ett lik och utan hufvudbonad. Hår och skägg voro tillufsade, och hans kläder i ett miserabelt skick. Han liknade, där han stod med solljuset, likt en gloria, bakom sig, mer en från de dödas boningar uppstående än mannen från gårdagen. Jag ihällde skyndsamt ett glas whisky och sprang fram till honom. Han tömde hastigt glaset, kom in och satte sig ned på närmaste stol utan att yttra ett ord. Jag ville heller icke störa honom utan stod tyst bredvid honom i afvaktan på någon sorts förklaring.

Efter att under rysningar så småningom ha återhämtat sig, yttrade han:

»Det är första gången i mitt lif, som jag varit uteliggare och det emot min vilja ändå. Jag måste ha förlorat sansen. Men låtom oss ej tala vidare härom, förrän lord X. kommer. Gud vare tack likväl, att ni lefver!»

Som jag icke ville vara ogrannlaga med framställande af några frågor, svarade jag endast: All right! och därpå satte vi oss till bords för att återhämta courage och krafter.

Vid elfvatiden på förmiddagen anlände lord X., som öfverenskommet var, och vi voro honom till mötes på gårdsplanen. Så snart han hoppat ur vagnen, frågade han oss muntert, men med en viss oro i rösten, hur vi befunno oss samt hur vi hade redt oss.

D:r D., som var mycket allvarlig, svarade att lord X. väl skulle få klarhet om allt, som inträffat under hans bortovaro; men innan han inläst sig därpå, ville han ha åtskilliga frågor besvarade.

»Fråga då, d:r D.», svarade lord X., »men håll mig icke längre på sträckbänken än nödigt.»

»Hvem bebodde denna egendom, innan ni tillträdde den, lord X.?»

»Min farbror, som oförmodadt återkom efter en långvarig vistelse i Ostindien.»

»Hur såg han ut?»

»Därom kunna vi snart förvissa oss i tafvelgaleriet. Följen mig, gentlemen!»

Vi reste oss och följde lord X. genom flera dystra rum, till hvilka solen, på grund af de nedfälda gardinerna, ej fick tillträde och hvarest själfva luften luktade antik, tills vi kommo till familjens porträttsamling. Här pekade lord X. på en af tafflorna, yttrande:

»Denne skall det vara.»

Porträttet föreställde en lång, mörkhyad, i indisk fakirdräkt klädd man, hvilkens djupt liggande ögon,

böjda näsa, sträfvva, svartblå hår och skägg, förlänade något hemskt åt hela gestalten.

»Dog han här?» frågade d:r D.

»Ja, och ligger begrafven i familjens grafhvalf», svarade lord X.

»Jag kunde just tro det», fortsatte d:r D., »men nu lord X. måste ni, för så vidt ni vill blifva kvitt allt det ohyggliga, som betungar detta hem, låta öppna grafhvalfvet samt en viss kista, och så vinna vi vårt mål.»

Men då lord X. med bestämdhet satte sig här emot, förmenande sig därigenom vanhelga griftens ro, återtog d:r D.:

»Min öfvertygelse är, att eder aflidne farbror under sin mångåriga vistelse i Indien, i likhet med några få andra europeer, erhållit en fakirs lysande själsgåfvor. Som ni kanske vet, måste den djärfve aspiranten därtill så småningom afvänja sig från såväl mat som dryck och blir så begrafven för många månader, under hvilka själen — befriad från materiens omhölje — sväfvat fri och kan förflytta sig, hvarhelst den behagar, under ständigt förökad kunskap, i hvilken den uppnår högre vishetsgrad än någon annan dödligs ande, som med de största ansträngningar och forskningar sträfvar därefter. När så den bestämda pröfvotiden är till ända, öppnas den förseglade kistan, och den till utseende döde återkallas under många ceremonier till lifvet. Nå, en sådan fakir kan sedan, när som helst och hvar som helst, försätta sig i trans, hvarunder hans kropp liknar en döds. Dock finnes under ett sådant tillstånd ett visst sammanhang, liksom en magnetisk ström mellan själ och kropp, som ej kan upphöra, förrän kroppen förstöres. Troligt är, att eder farbror under trans blifvit antagen som död och tillfölje deraf begrafven. Ni skall få ytterligare bekräftelse härpå, i händelse ni tillstädjer kistans öppnande, och ni skall få se, att stoffet icke undergått någon förvandling. Och någon förvandling kan heller icke inträda, så länge som icke en dödlig skada är tillfogad kroppen. Dock — en förstörelse af sambandet mellan ande och en sådan kropp inträffar under inverkan af solljuset, och förvandlingen sker blixtnabbt.»

Lord X., som med spänd uppmärksamhet lyssnat till hela denna af d:r D. afgifna förklaring, tog nu till orda:

»Ja, jag vill minnas nu, att jag läst om detta underbara indiska religionsbruk; men allt är ju också underbart därstädes. Och om jag ej misstager mig, var det prinsen af Wales,* som i skildrandet af sin första resa till Indien beskriver en dylik graföppning, vid hvilken han var närvarande och till och med bröt sigillet. Men tror ni då, d:r D., att ni kan återkalla min farbror till lifvet?»

»Nej, eders lordskap — icke numera. Dock är jag säker om, att det finnes, som jag förut nämnt, en inspärrad gnista kvar af det lif, som gått. men aldeles tillräcklig att oroa anden, som numera icke kan inträda i materien och heller icke befria sig från densamma. Det är en liten, men tung länk.»

Härpå satt lord X. en stund i djupt begrundande, men plötsligt for han upp ur den stora karmstolen med ett beslutsamt uttryck i sitt ansikte.

»Nå, så i Guds namn då», skrek han till, »må ske då — och låt oss gå till verket.»

De af godsets underlydande, som ägde att befalla sig med allt som rörde kapellet, kyrkogården och grafhvalfvet blefvo eftersända, hvarefter vi snart nog stodo framför den senast insatta kistan.

* Han var ej konung då.

Den blef utburen i solljuset och öppnad. Däri låg originalet till porträttet i tafvelgalleriet, iklädt den indiska dräkten; men det låg där endast för en kort stund, hvarunder d:r D. framtog hårslingan, jämförde den med den dödes hår och såg menande på mig.

Tysta och andäktiga stodo vi alla framför denna sällsporda syn och iaktogo hur den bruna mumien förvandlades och bitvis föll tillsammans — lik torr aska.

Den sorgliga ceremonien var till ända inom mindre än en half timme, och kistan änyo tillsluten, hvarefter grafhvalvet igenstängdes till dess en annan ättling skulle taga släktens sista boning i anspråk.

På vägen tillbaka till slottet gratulerade d:r D. lord X., som syntes vara i hög grad närvös och nedstämd öfver det, som oundvikligen måst ske, samt rädde honom att genast taga sin familj med och förtroendefullt inflytta i sin fäderneärfda borg.

Efter en ypperlig lunch gjorde vi sällskap tillbaka till Kings Cross-stationen, hvarest vi åtskiljdes — jag med en erfarenhet mer.

En tid därefter voro D:r Dawson och jag inbjudna till Liston Hall, hvarest vi i skötet af lord X:s familj tillbrakte en angenäm eftermiddag. Ingenting öfvernaturligt hade vidare förmärkts — allt var lugnt.

DEN NORDENSKJÖLDSKA UNDSÄTTNINGSEXPEDITIONEN

skall, som bekant, söka återhämta docenten Nordenskjöld och hans följeslagare från isen vid Sydpolen.

HVAR 8 DAG tog före afresan en grupp ombord å »Frithiof»: Kapt. O. Gyldén (1), Doc. Frih. A. Klinckowström (2), Med. kand. Torgersruud (3), Löjtn. A. Blom (4), Löjtn. G. Bergendahl (5), Sjökap. J. E. Melander (6), Stewarten (7).

HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STHLM.

Klubb: Kem. A.-B. Bengt Ståfersparre, Sthlm—Ög.

»FRITHIOF» färdig att afgå på undsättningsexpeditionen till Sydpolen.

Marstrand

NORDISKA VATTEN-IDROTTSFESTEN DEN 15 OCH 16 AUGUSTI.

Omfattningen och deltagandet i denna stort planerade och förträffligt arrangerade fest framgår tydligt af våra bilder. Den första dagen vållade ett våldsamt regnväder en del svårigheter, men den följande blef till en stor framgång. Konungen åsåg täflingarne från Grossh. Lithanders villa (se bild 1, där Konungens plats är märkt X). Alla dessa sportbilder äro tagna ute-

slutande för HVAR 8 DAGS räkning af Hof-fotografen Aron Jonason; den stora panoramabilden öfver Marstrand, därå man till vänster ser »Drott» vid Södra inloppet och t. h. Norra inloppet ända bort till Hamne-skärnsfyren, är tagen af firman G. & H. Hasselblad. Våra bilder visa: Entyparnes start

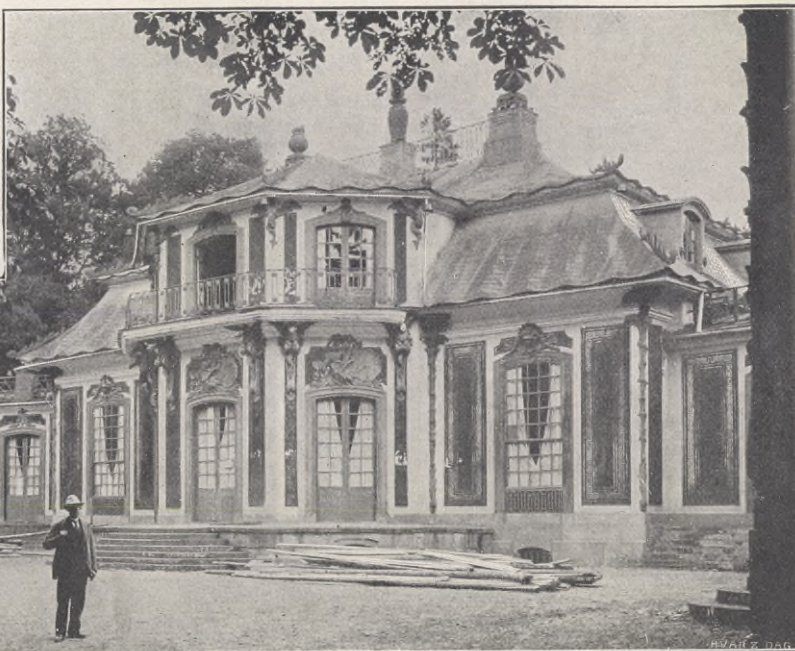
(2) och segraren »Sig» (3); Roddtäflan, närmast land Göteborgs-, mellerst Malmö- och närmast å bilden det segrande Köpenhamns-laget (4); Prisdömare (5); Kanot (6); Göteborgsroddare, segraren »Hilda» innerst (7); Simpromotionen (8); Vattenpolo (9); Förste pristagaren Tjäder (10); En känd Göteborgssportsman (11); Start vid kappsimningen (12); Rodd i balja (13); Muntrationsrodd (14)

»CHINA SLOTT» I DROTTNINGHOLMSPARKEN. APROPOS DEN AF KONUNG OSCAR BESLUTADE RESTAURERINGEN.

Uppförd af Drottning Louisa Ulrika, sannolikt till förvaringsplats för de af Ostindiska Kompaniet hemförda skatterna af porslin m. m., är detta lilla »slotts» ett för 1700-talet karaktäristiskt »chinoiserie».

Det s. k. China utgöres af en hufvudpaviljong och tvänne små paviljonger, hvaraf den ena enligt traditionen utgjort konungens svarokammare. Utom dessa paviljonger stå ytterligare tvänne, något större, den västra s. k. Confidence'n innehållande en matsal, och den östra inredd med trenne rum nu tjänande China slotts vaktmästare till bostad. Den fasta dekorationen utgöres af stuck eller träpaneler i en med kvasikinesiska motiv späckad, sen

HVAR 8 DAGS fotograf i Sthm.

»CHINA SLOTT»: Exteriör.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sthm.—Olg

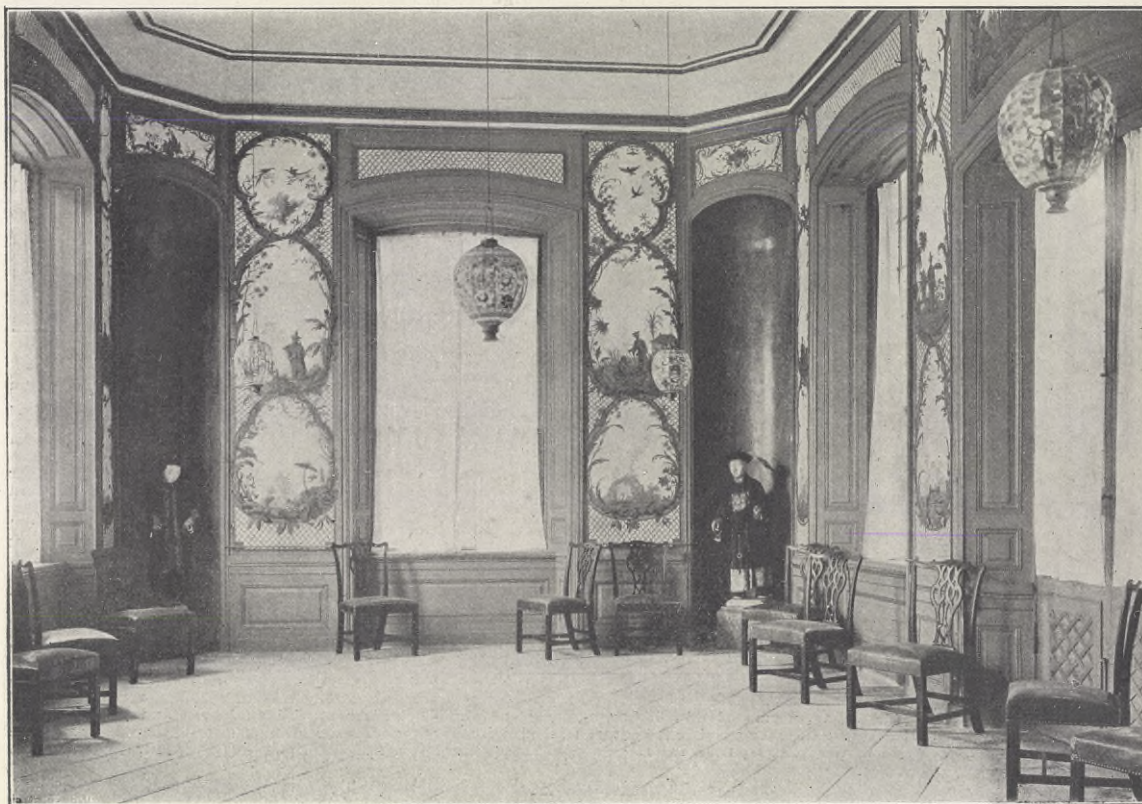
rococo-stil; i öfra våningen äro väggarna klädda med kinesiska taft- eller papperstapeter.

*

China är emellertid nu mera ganska förfallet, och rummen till större delen tomma. Ett par gallerier och smärre rum ha visserligen i förra århundradet inredts i 1860-talets s. k.

kinesiska stil, men det är också allt. Det lilla slottet har tyckts gå sin undergång till mötes.

Tack vare konung Oscar som med vanlig frikostighet anslagit medel ur sin privata kassa skall China sättas i stånd. Kostnaderna härför torde uppgå till 25,000 kr. Men då blir China också än en gång en verklig österländsk pärla!

»CHINA SLOTT»: Interiör af Gröna salen.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sthm.—Olg

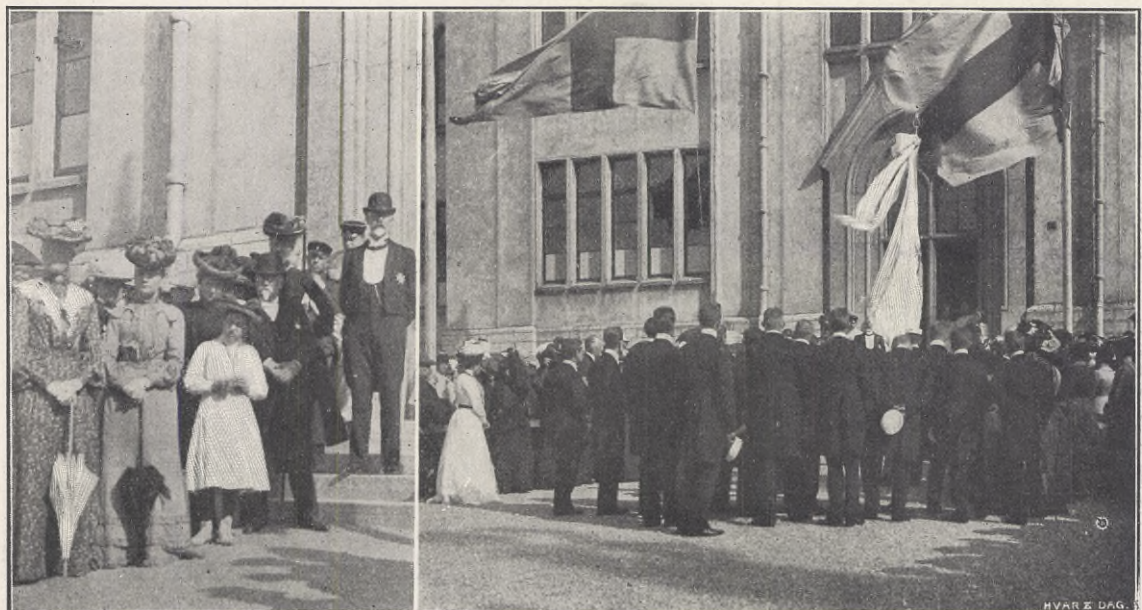
INTERNATIONELLA GEODETISKA KONGRESSENS UTFLYKT TILL HVEN.

Foto. Arvidsson, Landskrona.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Skilm—Gh

Internationella geodetiska kongressen, hvilken sammanträd i Köpenhamn, företog på inbjudan af danska staten en utfärd till ön Hven, hvarest deltagarna fingo tillfälle att se ruinerna af Uranienborg och Stjerneborg. Kongressen räknar omkring 40 deltagare, representerande nästan samtliga länder på jordklotet. Sverige är representeradt af Prof. P. G. Rosen från Stockholm. Efter framkomsten till Uranienborg höll generalstabskapten Sand på tyska ett längre föredrag öfver Tycho Brahe och hans lifsgärning. Enligt hvad som meddelades under öfverfärden till Helsingör torde mera vidtomfattande utgräfningar af speciellt Stjerneborg snarast komma att göras, så att ruinerna af detta slott skola kunna förevisas för deltagarne i nästa års astronomiska kongress i Köpenhamn.

Amatörfoto.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Skilm—Gh

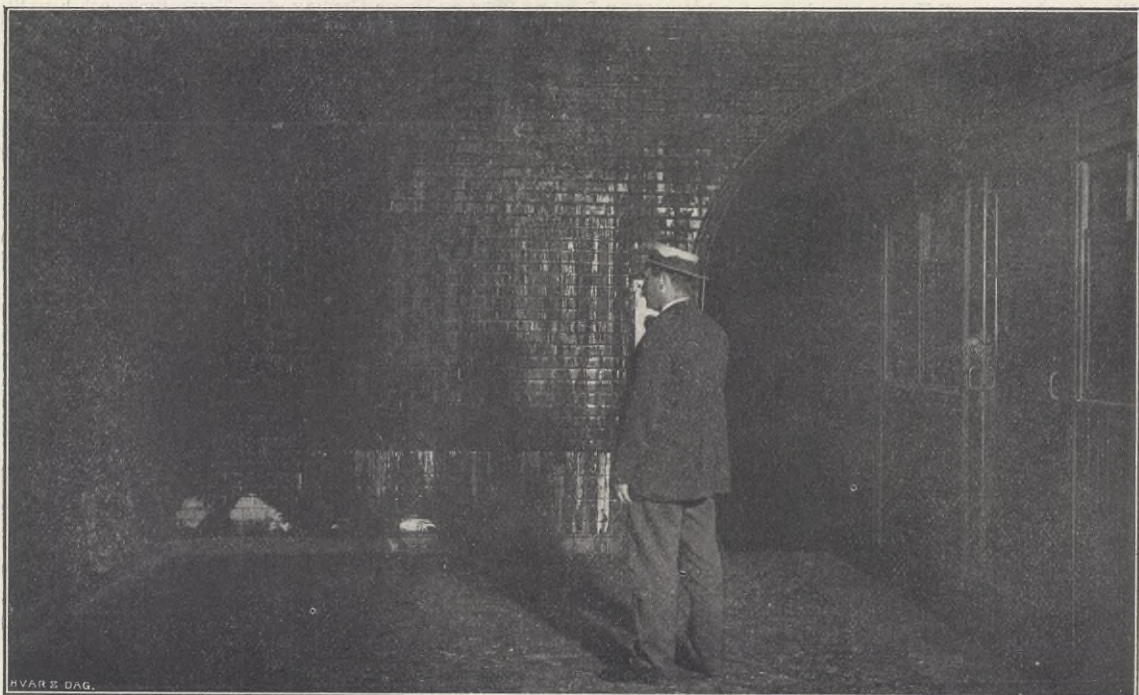
INVIGNING AF DEN TILL GOTLANDS NATION I UPPSALA AF VISBYDAMER SKÄNKTA FANAN GENOM LANDSHÖFDING WALL.

JÄRNVÄGSKATASTROFEN I PARIS.

NYA SÖNDAGS
EFTER OLYCKAN: Polisbevakning vid nedgången till den underjordiska järnvägsstationen vid Les Couronnes. *Kliché; Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sthlm.—Gbg.*

En fasansfull olycka inträffade den 10 augusti i Paris, i det omkring 90 personer blefvo kväfda af rök i den underjordiska järnvägen. Tillfölje kontakt i de elektriska ledningarne uppstod eld i ett tåg hvarifrån den allt intensivare röken kväfde passagerarne i ett af de tätt följande tågen. Tillfölje af att ljuset slocknat, kunde de resande icke finna väg ut, utan hopades i ett hörn vid stationen Couronnes där de funnos sedan brandsoldater lyckats driva ut röken och bana väg ned.

NYA SÖNDAGS
OLYCKSPLETSEN Å STATIONEN LES COURONNES: Det hörn där 75 lik funnos. *Kliché; Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sthlm.—Gbg.*

Efter fotografi.

PROCESSION AF STUDENTER MED UNIVERSITETSBANERET.

Det berömda badensiska universitetet firade sin högtid med stora festligheter i närvaro af Storhertigparet och under lifligt deltagande från hela den vetenskapliga världen.

HUMBERT-PROCESSEN.

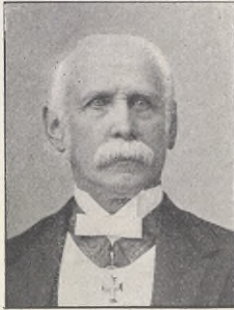

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Stoffersparre Skim—Gbg

FRÅN RANSAKNINGEN: Uppläsandet af anklagelseakten.

Denna oerhörda svindelaffär håller nu på att inför rätten i Paris utageras. De anklagade äro Madame Humbert (1) hennes man, Frederic Humbert (2) samt hennes tvänne bröder Emile (3) och Romain Daurignac (4). Den från Zola-processen berömda advokaten Labori (5) har åtagit sig hennes sak, något som tvifvelutan något vittnar för henne. Sannolikt finnas förhållanden förknippade med denna affär som skola väcka uppseende när »La Grande Thérèse» slutligen anser det rätta ögonblicket vara inne för att meddela dem. Om de 700 förfallna millionerna finnas, torde däremot vara mer än tvifvelaktigt.

V. L. von BETZEN,
godsägare, Stockholm, f. d. Portu-
gisi sk v. konsul i Haparanda och
Kalix, fyllde den 3 augusti 80 år.

N. J. FRIENSDAHL,
kyrkoherde i Ramsele sedan 1874,
fyllde den 2 augusti 80 år.

C. J. ABENIUS,
major vid kongl. 1:sta Svea Ar-
tilleriregementes reserv, Stock-
holm, fyllde den 2 augusti 65 år.

FREDR. PSILANDER,
chef för firman Joseph Josephi
& Co., Göteborg, fyllde den 13
Juli 70 år.

F. V. KJELLMAN,
med. doktor, praktiserande läkare
i Stockholm, fyllde den 7 augusti
60 år.

RICHARD HENNEBERG.

50 år fyllde den 5 augusti hofkapellmästaren *Karl Wilhelm Alberl Richard Henneberg* i Stockholm.

Född i Berlin gjorde H. 1872 en konsertresa i Skan-
dinavien och blef 1873 dirigent för musikföreningen i
Bergen, bereste ånyo Skandinavien med tyska operasäll-
skap 1873 och 1876, samt stannade i Stockholm, där han
1878 blef kapellmästare vid mindre teatern, 1879 vid Nya
teatern, 1885 vid Operan och 1894 hofkapellmästare. H.
som 1885 blef led. af Mus. Akademien, är jämväl pianist
och kompositör.

J. A. TUNBERG.
kyrkoherde i Ullevad sedan 1888.
landstingsman, inspektör vid Ma-
riestads elemen.-arläroverk för
flickor, fyllde den 5 augusti 60 år.

URBAN KÖRNER,
grosshandlare och konsul. Göte-
borg, fyllde den 13 aug. 50 år.

ELISABETH KLINGSPOR,
f. frih. v. Rosen, eröfrade nylig-
en Bogsta Skyttemärke i silfver.
en unik utmärkelse i vårt land
för en kvinnlig skytt.

SVANTE LUNDQUIST,
apotekare, innehar apoteket i
Ockelbo sedan 1890, fyllde den 8
augusti 55 år.

CARL FOLCKER,
borgmästare i Strömstad, verkst.
direktör i Strömstad-Skee järn-
väg sedan 1899, fyllde d. 8 aug. 55 år.

JON KJELLESTRÖM,
kapt. i Kongl. 1:a Göta trängkärs re-
serv, befälh. för Amåls rullförings-
område n:o 35, fyllde d. 7 aug. 55 år.

H. W. ARNELL,
fil. doktor, Upsala, lektor i natural-
historia och kemi vid Upsala hö-
gre läroverk, fyllde den 2. aug. 55 år.

PORTRÄTTGALLERI

MARTIN WEITERLING,
kyrkoherde i Östra Ny sedan
1893, fyllde den 6 augusti 55 år.

C. J. PALMBLAD,
musikdir. vid K. Bohusläns regte,
f. d. ordf. i Svenska Musik-
fören. styrelse, fyllde d. 4 aug. 50 år.

FRANS von SCHEELE,
professor, docent i praktisk flo-
sofi vid Upsala universitet, fyllde
den 31 Juli 50 år.

ROBERT LUNDBERG,
direktör för Svenska Tricotfabriks
A.-B. i Malmö, fyllde den 1 aug.
50 år.

A. G. ERICSSON,
kyrkoherde i Enviken sedan
1891, fyllde den 8 augusti 50 år.

† **PER DANIEL HOLM.**

Den 7 augusti afled i Stockholm professorn i landskaps-
målning *Per Daniel Holm*, född 1835. H. genomgick Tekno-
logiska institutet och var sedan anställd som ritare på
flera håll 1858 började han för Nils Andersson öfva sig i
landskapsmålning och blef äfven elev vid konstakademien.
1862 erhöil han där k. medaljen och blef redan nästa år
agré. H. företog sedan längre utrikes studieresor, blef
1871 led. af akademien och 1873 v. professor. Vid den nya
organisationen af nationalmuseets konstafdelning erhöil
han 1881 förordnande som konservator och utnämndes
samma år till professor i landskapsmålning vid akademien.

H. var en nationell målare, som utfört en hel del fram-
stående landskap med svenska motiv. Han var äfven sär-
deles skicklig i konstslöjd och ifrig samlare af plansch-
verk och ur.

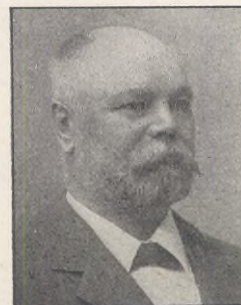
A. L. LINDH,
bankassör i Skånes enskilda
bank, Kristianstad, fyllde den 10
aug. 50 år.

G. HJ. BERGH,
häradshöfding i Vifolka, Valkebo
och Gullbergs domsaga, fyllde
den 7 augusti 50 år.

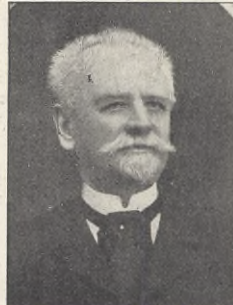
LUDVIG DANSTRÖM,
redaktör, stadsfullmäktig, v. ord-
förande i drätselkammaren m. m.,
Halmstad, fyllde den 6 aug. 50 år.

† **A. S. ROSDAHL,**
baningenjör, f. d. medlem af stads-
fullmäktige i Örnsköldsvik, afled i
Östersund den 7. aug. Född 1851.

† **CARL SUNDSTEDT,**
kassör, sedan 1869 anställd hos bok-
bindarefirman P. Herzog i Stock-
holm, afled den 4 aug. Född 1839.

† **C. L. HOLMBERG,**
stationsinspektör under 30 år i
Valskog, afled den 3 aug. i Öre-
bro, 59 år gammal.

† **NILS NILSSON,**
sjökaptän, en bland rikets skick-
ligaste navigatörer, afled i Påskal-
lavik den 5 aug. Född 1847.

DE DANSKA PRINSARNES BESÖK I HERNÖSAND.

Foto. Stenholm, Hernösand.

Den danska flottans örningsartyg »Örnens» med kadettkåren och de danska prinsarne Aage och Axel (söner till Prins Valdemar och Prinsessan Marie), anlöpte under kryssning i Östersjön Hernösand. Briggen uppehöll sig därestädes från den 1 till den 6 Augusti. Därunder besöktes på inbjudan af danske konsulin Fr. Andersson bl. a. Sollefteå efter en härlig färd på Angermanälven. Kvällen före afresan gafs för de danska gästerna å St. Petri Loggen i Hernösand en suskriberad soifé dansante. Under denna fest är vår fotografi tagen. Vi nämnteckna: Prins Aage (matrosdräkt) (1). Prins Axel (matrosdräkt) (2). Befälh. å briggen Kapt. C. Clausen (3). Löjtnant Ravn (4). Löjtnant Reinhard (5). Skeppsläkaren dr. Ahlbeck (6). Öfverstelöjtnant Rosenblad (7). Öfverstinnan Rosenblad (8). Landsekreterare Hammar (9). Fru Hammar (10). Danske Konsulin Fr. Andersson (11). Fru Arenander (12). Dr. Arenander (13). Kapten Kamitz (14). Grossh. F. Nätterqvist (15).

Fikade, Kem. A. B. Bängt. Stillfrysare 2000m-60g.

FRYKSDALSDANSERNAS UPPTECKNARE, ERNST WILLNERS.

Det finnes väl i Sveriges land ingen, som ej hört någon af de populära Fryksdalsdanserna. Och den som hört en sådan och icke känt sig glad — åtminstone för stunden — den bör insända sitt porträtt till HVAR 8 DAG som ett curiosum! Något mera sprittande glad, mera af oskyldig ungdomsglädje än dessa danser finnes nog icke bland svenska tonlåtar. Man har alltid låtit det vemodiga i våra nationalmelodier gälla som något typiskt svenskt, och låt vara att våra sköna folkvisor verkligen känneteckna en sida af svenskt lynne. Men ingalunda mindre svenskt eller för svenskt folklynne mindre betecknande är den andra sida som bl. a. dessa präktiga Värmlandsdanser framhåfva.

Förvisso skall mången bli glad vid att se den man i bild som upptecknat dessa danser. Direktör Willners har ju icke i egentlig mening komponerat dem, men färg och lif har han skänkt dem och spridd dem och med dem glädthet rundt öfver landet — och när han låter sin präktiga Värmländska Regementsmusikkår föra fram dem i en ypperlig instrumentation och med en Värmlandskläm som rent af elektriserar, då skall man gärna lämna allt erkännande åt den som upptecknat och bevarat dessa svenska nationaldanser.

Ernst Willners, född 1869 i Stockholm, är sedan 1900 musikdirektör vid Värmlands regemente. Sin orkester — 50 man däraf 37 »spelande» — har han all heder af, en bättre regementsorkester när vederbörlig hänsyn toges till numerär och »lokale forhold», med en bättre repertoar, torde nog icke kunna uppbringas. Den spelade nyligen i Marstrand för Konung Oscar och vann därvid stor berömmelse; skulle den en gång få tillfälle spela för våra samlade Riksdagsmän, skulle nog ett beslut om bibehållande af våra allestädes populära Regementsmusikkårer gå som en dans, som en Fryksdals-dans.

